

Faren for dets Misbrug til ved enkelte Kreditorers Hjælp at hindre de øvriges Fuldstigørelse, er ikke større end ved faste Ejendomme; thi de større Skibe eller enkelte Parter i samme kunne have samme Værdi som mangen en fast Ejendom; og de smaa Skibe eller smaa Parter i Skibe ere ulige mindre passende for Djemedet, end andet Løsøre, som Fordringshaveren stadig kan passe paa, medens Skibet, naar det er paa Farten, ganske er unddraget hans Øjsyn, saa at det vil være et Pant, han sidst af alle vil vælge. Derfor har Forslaget opstillet den Regel, at medens registrerede Panterettigheder i Skibe og Skibsparter staa tilbage for Søpanterettigheder i Skibe overensstemmende med Reglen i Sølvsforslagets § 267, og Sølvsforslagets § 17 selv giver Regel for Forholdet mellem det i den omhandlede Pant og registreret Pant i Skib og Skibspart, finde i øvrigt i Henseende til Panthavernes Fortrinshet til Fuldstigørelse af Pantet fremfor andre Fordringshavere de om Panterettigheder i faste Ejendomme gældende Regler tilsvarende Anvendelse paa registrerede Panterettigheder i Skibe og Skibsparter.

Til § 47.

At og hvorfor der bør kunne gives Panteret i Skib under Bygning er udviklet ovfr. Sp. 3392; men medens Lovforslaget med Hensyn til Genstanden for Pantet, og hvad der som Bestanddele og Tilbehør indbefattes derunder, i øvrigt henholder sig til den almindelige Retssopfattelse, har det fundet det nødvendigt at give en positiv Forskrift, som muliggør Medtagelse af visse konventionelle Appertinentier, naar Skib under Bygning pantsættes, et Forhold, som jo heller ikke er uden Forbillede ved Pantsættelse af faste Ejendomme; jfr. Fdg. 28. Juli 1841 § 3 og Konkurslov 25. Marts 1872 § 153. Kommissionen er nemlig gaaet ud fra, at det til Laanets lettere Erhvervelse ved Muligheden af en fyldigere Sikkerhedsstillelse vilde være ønskeligt, at foruden Skibsfroget ogsaa de dertil bestemte Materialier paa visse Betingelser skulde kunne indbefattes under Pantet. Men selvfølgelig bør dette dog kun kunne ske paa saadanne Billaar, der fyldestgørende betryggende den uskyldige Tredjemand mod at blive Offeret for denne Pantsætterens visse Gunst. Materialierne bør derfor i det hele taget være tilstrækkelig individualiserede, saaledes at de ikke ere udsatte for Forveksling med andre. Dette opnaas ved, at de skulde være 1) særlig indkøbte til det paagældende Skibs Bygning, ikke i Almindelighed til Værftets Forsyning. Der næst skulde de være 2) henbragte til Bygge-

pladsen, og endelig 3) skal der være optaget en særskilt Fortegnelse over dem, som registreres og protokolleres sammen med Pantebrevet.

Men saa har Kommissionen endda ment, at Panteretten for ikke at skabe Usikkerhed i Omsætningen af den Art Materialier maatte fortabes til Fordel for den, der i god Tro havde erhvervet Ejendomsret over Materialierne, forinden de indføres i Skibet.

Er Panterettens Bestaaen herefter afhængig af et efter Omstændighederne vanskeligt Bevis og derhos udsat for at fortabes ved Ejerenes wigagtige Adfærd, kan dog til Støtte for Reglen anføres, at det selv med denne Indskrænkning er en Begunstigelse at kunne indbefatte Materialierne under Pantet, og at Indskrænkningen kun er gjort til Fordel for Ejeren, ikke f. Eks. Panthaveren, saa at Materialierne kunne tilgænsøges selv fra den, hvem de senere ere givne til Haandpant eller Underpant; thi den, der under de givne Forhold vil erhverve sig en Sikkerhedsret i Materialierne, synes det med Føje at kunne paalægges først at forvisse sig om, at de ikke alt i Forvejen maatte være pantsatte.

Til § 48.

Alt ovfr. Sp. 3417—18 have vi lejlighedsvis berørt Forskriften i denne Paragraf, som formentlig er absolut nødvendig til Opnaelse af et af de Djemed, der bære hele den Reform af Skibsregistreringen, som det foreliggende Lovforslag tilsigter at gennemføre, nemlig Skibskreditens Vættelse og Sikring. Her komme ganske de tilsvarende Betragtninger frem, som ere gjorte gældende i Henseende til Udformterne. Hvad kunde det nytte, at Skibets Registerside var fuldstændig ren og ubehæftet, og anden Mand saa i Tillid dertil ydede Laan i Skibet, men der saa Dagen efter kom en Tredjemand fra Tyskland eller Sverige og med Udskrift af vedkommende Skibs Register godtgjorde, at han havde erhvervet en Panteret i Skibet for en større Sum, forinden det var blevet registreret som dansk Skib, og nu krævede Fuldstigørelse af denne sin Ret. Her maa mærkes, at om end Doktrinen snarere gaar i en anden Retning, er det dog ved en af Højesteret stadfæstet Auktionskendelse antaget, at en i et fremmed Land stiftet Panteret i Skib, som føres her til, ogsaa har Retsvirkning her i Landet; jfr. Scheel Br. R. alm. D. I S. 397, Schlegel Saml. af H. R. D. I S. 52—53. Under disse Forhold er der ingen anden Udvej, end at der maa fastsættes en Frist, inden hvilken den fremmede Panthaver maa lade